

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 23 juli 2018 – RE
mot Praxair MRC**

(Mål C-486/18)

(2018/C 352/31)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: RE

Motpart: Praxair MRC

Tolkningsfrågor

- 1) Ska 2 § punkterna 4 och 6 i ramavtalet om föräldraledighet, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, tolkas så att den utgör hinder för att, i fråga om en arbetstagare som vid tidpunkten för uppsägningen är föräldraledig på deltid, tillämpa en bestämmelse i nationell rätt, såsom artikel L. 3123–13 i arbetslagen, som var tillämplig vid tidpunkten för de aktuella omständigheterna, enligt vilken "avgångsvederlag och pensionsersättning till en arbetstagare som har varit anställd på heltid och deltid i samma företag ska beräknas proportionellt mot de anställningsperioder som fullgjorts, enligt villkoren för båda dessa anställningsformer, sedan han eller hon anställdes i företaget"?
- 2) Ska 2 § punkterna 4 och 6 i ramavtalet om föräldraledighet, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, tolkas så att den utgör hinder för att, i fråga om en anställd som är föräldraledig på deltid vid tidpunkten för uppsägningen, tillämpa en bestämmelse i nationell rätt, såsom artikel R. 1233–32 i arbetslagen, enligt vilken arbetstagaren under den period som arbetstagaren är ledig för omplaceringsåtgärder och som överstiger uppsägningstiden, har rätt till en månatlig ersättning av arbetsgivaren, som uppgår till minst 65 procent av den genomsnittliga bruttomånadslönen och som omfattas av de bidrag som avses i artikel L. 5422–9 under de senaste tolv månaderna närmast före underrättelsen om uppsägning?
- 3) För det fall att någon av de två föregående frågorna besvaras jakande, ska artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att den utgör hinder för bestämmelser i nationell rätt, såsom artikel L. 3123–13 i arbetslagen, som var tillämplig vid tidpunkten för de aktuella omständigheterna, och R. 1233–32 i samma lag, i den mån ett betydligt större antal kvinnor än män väljer att utnyttja föräldraledigheten på deltid och i den mån den indirekta diskriminering som härav följer vad gäller erhållande av avgångsvederlag och bidrag för omplaceringsåtgärder, vilka är lägre än för arbetstagare som inte tagit ut någon föräldraledighet på deltid, inte motiveras av objektiva faktorer som helt saknar samband med diskriminering?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republiken
Slovakien) den 30 juli 2018 – YX**

(Mål C-495/18)

(2018/C 352/32)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Part i det nationella målet

Klagande: YX

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 4.1 a i rambeslutet ⁽¹⁾ tolkas så, att de kriterier som anges däri enbart är uppfyllda om den dömda personen har familjeband eller sociala, yrkesmässiga eller andra band till den medlemsstat där han eller hon är medborgare på grundval av vilka det med fog kan antas att verkställighet av påföljden i den medlemsstaten kan underlätta en social återanpassning av den dömda personen och att ifrågavarande unionsrättslig bestämmelse därmed utgör hinder för en nationell bestämmelse såsom 4 § 1 a i lag nr 549/2011 enligt vilken det i dessa fall är tillåtet att erkänna och verkställa en dom endast på grundval av den enbart formellt registrerade normala hemvisten i den verkställande staten utan att det tas hänsyn till huruvida den dömda personen faktiskt har band till nämnda stat som kan underlätta hans eller hennes sociala återanpassning?
- 2) Om föregående fråga besvaras jakande, ska artikel 4.2 i rambeslutet då tolkas så, att den behöriga myndigheten i den utfärdande staten även i det fall som avses i artikel 4.1 a i rambeslutet har skyldighet att innan domen och intyget översänds förvisa sig om att verkställighet av påföljden i den verkställande staten främjar syftet att underlätta en social återanpassning av den dömda personen och i samband därmed även meddela de uppgifter som har inhämtats genom del d, punkt 4, i intyget, i synnerhet om den dömda personen enligt hans eller hennes uppfattning som har framförts med stöd av artikel 6.3 i rambeslutet har konkreta familjeband eller sociala eller yrkesmässiga band till den utfärdande staten?
- 3) Om fråga 1 besvaras jakande, ska artikel 9.1 b i rambeslutet då tolkas så, att det föreligger skäl för att vägra att erkänna och verkställa en dom även i det fall som avses i artikel 4.1 a i rambeslutet, trots samrådet med stöd av punkt 3 i bestämmelsen och eventuella meddelade ytterligare uppgifter, om det inte föreligger dokumenterade familjeband eller sociala, yrkesmässiga eller andra band på grundval av vilka det med fog kan antas att verkställighet av påföljden i den verkställande staten kan underlätta den dömda personens sociala återanpassning?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (EUT 2008, L 327, s. 27).